9. Ruzhmon, D. (2000). *Liubov i zakhidna kultura*. Lviv: Litopys. [in Ukrainian]
10. Senkovskii, O. (1858). Mikeriia Nylskaia-Lylyia. In Senkovskii, O. *Sobranie sochinenii Senkovskogo (barona Brambeusa)* (Vol. 5), pp. 171–272. Sanktpeterburg: Tipografiia Imperatorskoi Akademii Nauk. [in Russian]
11. Sultanov, Yu. I. (2000) Koran: natkhnennia Mokhammeda, zakon zhyttia, pamiatka literatury (Ohliad i kulturolohichnyi komentar). In Sultanov, Yu. I. *Literatura musulmanskoho renesansu*. Biblioteka tyzhnevyka "Zarubizhna literatura", 9,15–29. [in Ukrainian]
12. Sultanov, Yu. I. (2000). Taiemna "zapovitna mova" klasychnoi sufiiskoi poezii musulmanskoho renesansu. In Sultanov, Yu. I. *Literatura musulmanskoho renesansu*. Biblioteka tyzhnevyka "Zarubizhna literatura", 9, 4–10. [in Ukrainian]
13. Khvylovyi, M. (1995). Dumky proty techii. In Khvylovyi, M. *Novely, opovidannia, pamflety*, pp. 652–691. Kyiv: Naukova dumka. [in Ukrainian]
14. Shelli, P. B. (2015). Predyslovye. In Shelli, P. B. *Laon i Tsitna ili Vozmushchenie Islama*. Kiev: Multimediinoe izdatelstvo Strelbitskogo. [in Russian]
15. Shtokalo, O. (2005). Provisnyk pravdy, abo Dobra vist od Panteleimona. In Kulish, P. *Povist pro ukrainskyi narod; Moie zhyttia; Khutirska filosofiia i viddalena od svitu poeziia*, pp. 5–24. Kyiv: Redaktsiia zhurnalu "Ukrainskyi Svit". [in Ukrainian]
16. Shchurat, V. (1922). *Filosofichna osnova tvorchosty Kulisha*. V 25–littie smerty pysmennyka. – Lviv. Nakladom avtora. [in Ukrainian]

Отримано 17 червня 2019 р. *м. Тернопіль*

Наші презентації

Творчество Тараса Шевченко и народные традиции: Сборник материалов Седьмых международных Шевченковских чтений, посвящённых 204-й годовщине со дня рождения Т. Г. Шевченко (Астана, 27 апреля 2018 г.) / под ред. П. В. Токаря, Д. А. Черниенко. – Костанай: Костанайский печатный двор, 2019. – 144 с.

У збірнику опубліковано доповіді, повідомлення й статті учасників Сьомих міжнародних шевченківських читань, які відбулися на базі Євразійського національного університету імені Л. М. Гумільова в Астані (тепер Нур-Султан). Виступи учасників читань охопили кілька тематичних напрямків: кобзарі України і акини Казахстану – порівняльний аналіз феномену народних співців; феномен співців у культурних традиціях народів Євразії; постать Остапа Вересая (до 215-річчя від дня народження) та інших кобзарів України й акинів Казахстану; українська народна культура у творчості Тараса Шевченка; казахські мотиви в його творах тощо. У збірнику вміщено вітальне слово директора Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України академіка НАН України М. Г. Жулинського, опубліковано також статті працівників Інституту.

24. Tarnashynska, L. (2013) Volodymyr Drozd: "Pysmennyk – lyshe usta narodu" In Nehreichuk, I. O. (Ed.) *Volodymyr Drozd: "Pysmennyk – lyshe usta narodu": Biobibliohrafichnyi narys*, pp. 5-25. Kyiv. [in Ukrainian]
25. Tarnashynska, L. (2013) *Siuzhet doby: dyskurs shistdesiatnytstva v ukrainskii literaturi XX stolittia*. Kyiv: Akademperiodyka. [in Ukrainian]
26. Unkovskij, A. A. (1980) Zhivopis: Voprosy kolorita.– Moskva: Prosveshchenye. [in Russian]
27. Shegal, G. (1957) *Kolorit v zhivopisi. Zametki khudozhnika*. Moskva: Iskusstvo. [in Russian]
28. Eizenshtein, S. (1997) Ataka na kiparisy (Pervoye pismo o tsvete) In Eizenshtein, S. *Memuary* (Vol. 1-2; Vol. 2), pp. 179-184. Kleiman N.I., Korshunov, V.P. & Zabrodin, V.V. (Eds.) Moskva: Redaktsiya gazety "Trud", Muzei kino, 1997. [in Russian]
29. Eizenshtein, S. (1964) [Iz neokonchennogo issledovaniia o tsvete] In Eizenshtein, S. *Izbrannyye proizvedeniya* (Vol. 1-6; Vol. 3), pp. 500-567. Moskva: Iskusstvo. [in Russian]
30. Eizenshtein, S. (1964) Tsvetovoe kino In Eizenshtein, S. *Izbrannyye proizvedeniya* (Vol. 1-6; Vol. 3), pp. 579-588. Moskva: Iskusstvo. [in Russian]

Отримано 18 червня 2019 р. *м. Київ*

Сценічне слово благовісту: антологія української релігійно-християнської драми XX – XXI століття / Упорядн., авт. вступ. ст. та прим. С. І. Хороб. – Івано-Франківськ: Місто НВ, 2018. – 648 с.

До книжки ввійшли п'єси письменників як минулого, так і теперішнього часу, що були створені як в Україні, так і в діаспорі. Зібраний і впорядкований художній матеріал переконує, що християнськість – органічна риса розвитку національної літератури й сценічного мистецтва, що релігійність українських драматичних творів і вистав має тривку історію вітчизняного духовно-морального буття, а відповідні драми збагачують не тільки українську літературу, а й театральну культуру.

До антології ввійшли твори П. Куліша "Іродова морока", Панаса Мирного "Спокуса", Лесі Українки "Одержима", "На полі крові", "Йоганна, жінка Хусова", В. Левицького "Пасхальна драма", "Чудо святого Николая", І. Трембіцького "Юда Іскаріот", Г. Лужницького "Ой зійшла зоря над Почаєвом", "Посол до Бога", "Голгота – Страсті, Смерть і Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа", "Сестра воротарка", Я. Коритка "Бог предвічний", К. Студинського "Дві зорі", І. Керницького "Поворот святого Миколая", Б. Кириласа "Нерон", "Діалоги Василіянок", Ю. Тиса "Не плач, Рахіле", В. Вовк "Смішний святий", В. Барки "Молебник неофітів", В. Босовича "Ісус – син Бога живого", Л. Чупіс "Страсті за юродивим".

У передмові Степан Хороб зазначає: "Українська релігійно-християнська драма кінця XIX – початку XXI століття – явище не лише самодостатнє у своїй ідейно-естетичній сутності, а й цілковито органічне, мовити б, іманентне в загальному літературно-мистецькому процесі досліджуваного періоду. Навіть більше, воно характеризує тяглість християнської традиції як у національному, так і в світовому письменнстві <…>. Одночасно воно переконливо засвідчує стильову різноманітність, повноту і цілісність розвитку української літератури на всіх етапах її побутування, спонукаючи щораз нові й норві покоління науковців до виявлення його ґенези й поетики, своєрідності стилю й особливостей авторської художньої свідомості тощо.

Головним критерієм для такого типу драматургії виступає міра наповнення їх християнською мораллю, християнським світовідчуттям, релігійним пафосом, релігійним спрямуванням" (С. 63).

Наші презентації

НАГУЄВИЦЬКІ ЧИТАННЯ. – 2019. – №5.

Перший випуск наукового збірника “Нагуєвицькі читання” вийшов у 2007 р. до щорічного серпневого святкування уродин Івана Франка (ініціатори – професори Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка Я. Радевич-Винницький та П. Іванишин за сприяння голови Дрогобицької районної державної адміністрації М. Кравця). Протягом 2008 – 2010 рр. побачили світ ще три числа збірника.

П’ятий, відновлений випуск “Нагуєвицьких читань” презентований у травні 2019 р. під час щорічної однойменної франкознавчої конференції в Дрогобицькому державному педагогічному університеті ім. Івана Франка (редактор – завідувач кафедри української літератури та теорії літератури проф. П. Іванишин). Збірник популяризує ідеї і творчий спадок Івана Франка в проекції на актуальні проблеми українства в усіх аспектах його буття. Звідси широта тематики – філологія, націологія, соціологія, філософія, історія, етнопсихологія, педагогіка, політологія, краєзнавство та ін. У рубриці “Ідейно-філософські інтерпретації” вміщено статті М. Жулинського “Ми мусимо навчитися чути себе українцями…” та “Іван Франко – речник культурного націоналізму”, С. Пилипчука “Іван Франко і молодь: уроки націєтворення”, П. Іванишина “Категоричні накази як домінанти світогляду Івана Франка: тлумачення Луки Луціва”, Я. Гарасима “Іван Франко та основи нашої суспільності: давнє і нове”, Я. Яремка “Франкова ідея “цілого чоловіка”: лінгво-культурологічний аспект”, М. Зубрицького “Релігія у творчості Івана Франка”. Рубрика “Поетика Франкового тексту” презентує дослідження І. Дмитрів “Християнська символіка збірок Івана Франка “Мій Ізмарагд” та “Semper tiro”, І. Набитовича “Франкова творчість як джерело історії повсякденності та історії ментальностей (на прикладі повісті “Для домашнього огнища)”, М. Ткачука “Специфіка вираження ліричного суб’єкта в поетичних циклах збірки “З вершин і низин” Івана Франка”, М. Стецик, Л. Лемець “Пісне, моя ти сердечна дружино!” (символема “пісня” в поетичних текстах І. Франка)”. О. Куцик та О. Колечко на матеріалі “Галицько-руських приповідок” Івана Франка дослідили концепт “роботи” як ідеальний образ уособлення культурно-детермінованих уявлень слов’ян про світ крізь призму пареміології. У рубриці “Історико-культурна проблематика” подано статті О. Багана “Теоретичні пошуки Івана Франка в літературознавчих студіях 1890–1990-х років: на шляху до ідей культурно-філософської школи”, Л. Скупейка “Іван Франко: колізія поета-суспільника й митця (з історії прижиттєвого франкознавства)”, І. Теплого “Іншомовний дискурс Івана Франка в аспекті духовно-культурної емансипації та деколонізації України”; вшанування пам’яті поета в Дрогобичі в добу Івана Франка (1874–1914) дослідив Б. Лазорак, стаття М. Галіва присвячена історичному джерелу в історико-педагогічному наративі І. Франка, Н. Гром подала інформацію про нагуєвицький період у житті і творчості Івана Франка. У рубриці “З історії франкознавства” висвітлено розвідки М. Легкого, О. Соколишина, В. Лева. М. Зимомря та І. Зимомря (рубрика “Епістолярій Івана Франка”) проаналізували німецькомовні листи до І. Франка. Спогадами про франкознавця А. Войтюка поділилася О. Химин, а про пам’ятні “стрічі” з дослідником творчості І. Франка Зеноном Гузарем розповів І. Теплий (рубрика “*Im memorium*”).

Лілія Гулевич

Наші презентації